

V jednom království žila překrásná královna. Jenže pod krásnou slupkou se skrývala zlá a pyšná povaha. Královna měla kouzelné zrcadlo, kterého se každý den ptala: „Pověz mi, zrcadlo, kdo je v zemi zdejší nejkrásnější?“ A zrcadlo jí vždy odpovídalo: „Přece ty, má královno.“

Jenže jednoho dne se jeho odpověď změnila: „V naší zemi je nejkrásnější dívkou Sněhurka.“ Královna zuřila. Pověřila lovce, aby dívku našel, odvedl do lesa a zbavil se jí. Jako důkaz jí měl přinést dívčino srdce. Královna nemohla ani vystát pomyslení, že by někdo mohl být krásnější než ona sama.

Chaloupka byla sice malá, zato velice útulná. Jedna věc však Sněhurce pořád vrtala hlavou: kdopak tu asi bydlí? Všechno bylo maličké! V kuchyni bylo u stolu prostřeno sedm malých talířů, v ložnici bylo sedm malých postýlek a u každé z nich stál jeden pár bačkůrek. Protože se

Sněhurce únavou zavíraly oči, už to nevydržela a ulehla do měkoučkých, načechraných peřin. Ani neslyšela pohvizdování a kroky, které se k chaloupce blížily... To se vraceli z práce domů trpaslíci. Když nakoukli bknem do ložničky, nestačili se divit, kdože to leží v jejich postýlkách!